

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] ambitio opponatur magnanimitati per excessum? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Vtrum ambitio opponatur magnanimitati per excessum?

654 **A**D secundum sic proceditur. Videtur, quod ambitio non opponatur magnanimitati per excessum. Vni enim medio non opponitur ex vna parte, nisi vnu extremum. Sed magnanimitati per excessum opponitur præsumptio, vnde dictum est *. Ergo non opponitur ei ambitio per excessum.

qu. præc. arti. 2.

¶ 2 Præterea, Magnanimitas est circa honores. Sed ambitio videtur pertinere ad dignitates. Dicitur enim 2. Machabæorum 4. quod Iason ambiebat summum sacerdotium. Ergo ambitio non opponitur magnanimitati.

¶ 3 Præterea, Ambitio videtur ad exteriorem apparatus pertinere. Dicitur enim Actuum vigesimo quinto, quod Agrippa & Bernice cum multa ambitione introierunt prætorium. Et secundi Paralip. decimo sexto, quod super corpus. Afa mortui combusserunt aromata & vnguenta, ambitione nimia. Sed magnanimitas non est circa exteriorem apparatus. Ergo ambitio non opponitur magnanimitati.

in c. Fortitudinē, si ab hinc state rece dat. art. præc.

S E D contra est, quod Tullius in primo * de Offic. dicit, quod sicut quisque magnitudine animæ excellit, ita maximè vult omnium princeps solus esse. Sed hoc pertinet ad ambitionem. Ergo ambitio pertinet ad excessum magnanimitatis.

RESPONDEO dicendum, quod sicut dictum est *, ambitio importat appetitum inordinatum honoris. Magnanimitas autem est circa honores, & vitur eis secundum quod oportet. Vnde manifestum est, quod ambitio opponitur magnanimitati, sicut inordinatum ordinato.

Ad primum ergo dicendum, quod magnanimitas ad duo respicit. Ad vnum quidem, sicut ad finem intentum: quod est aliquod magnum opus, quod magnanimus attentat secundum suam facultatē. Et quantum ad hoc, opponitur magnanimitati per excessum. præ-

præsumptio. Præsumptio enim attentat aliquod magnum opus supra suam facultatem. Ad aliud autem respicit magnanimitas, sicut ad materiam qua debite vitur, scilicet ad honorem. Et quantum ad hoc opponitur magnanimitati per excessum ambitio. Non est autem inconueniens secundum diuersa esse plures excessus vnius medij.

Ad secundum dicendum, quod illis qui sunt constituti in dignitate, propter quamdam excellentiam status debetur honor. Et secundum hoc inordinatus appetitus dignitatum pertinet ad ambitionem. Si quis enim inordinate appeteret dignitatem, non ratione honoris, sed propter debitum dignitatis usum suam facultatem excedentem: non esset ambitiosus, sed magis præsumptuosus.

Ad tertium dicendum, quod ipsa solemnitas exterioris cultus ad quemdam honorem pertinet. Vnde & talibus consuevit honor exhiberi. Quod significatur Iac. 2. Si introierit in conuentum vestrum vir aureum annulum habens in veste candida, & dixeritis ei, Tu sede hic bene, &c. Vnde ambitio non est circa exteriorem cultum, nisi secundum quod pertinet ad honorem.

QVÆST. CXXXII.

De inani gloria, in quinque articulos diuisa.

Deinde considerandum est de inani gloria.

- ¶ Et circa hoc queruntur quinque.
- ¶ Primo, vtrum appetitus gloriae sit peccatum?
- ¶ Secundo, vtrum magnanimitati opponatur?
- ¶ Tertio, vtrum sit peccatum mortale?
- ¶ Quarto, vtrum sit vitium capitale?
- ¶ Quinto, de filiabus eius.

ARTIC. I.

Vtrum appetitus gloriae sit peccatum?

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod appetitus gloriae non sit peccatum. Nullus enim peccat in hoc quod Deo assimilatur: quinimo mandatur ad Ephes. 5. Estote imitatores Dei, sicut filij charissimi. Sed in hoc quod homo querit gloriam, videtur Deum

655
Mal. 9. 9
a. 1. 6. 2
cor.

Sec. Sec. Vol. iij.

G

imi-